

Farní zpravodaj

Blatná - Černívsko - Kadov - Sedlice - Záboří

Číslo 68

Advent 2021

Milí přátelé,

díky paní ředitelce Kulturní plantáže Blatná, paní Broně Winklerové, navštíví blatenský děkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie v neděli 26. prosince 2021 Schola Gregoriana Pragensis se svým uměleckým vedoucím Davidem Ebenem. Jejich vystoupení, je zpívanou modlitbou zbožných lidí ke cti a slávě Boží, kteří vědí, co je skutečnou náplní adventního a vánočního času, a také je dokáží od sebe rozlišit. Říká se, že gregoriánský chorál je zhudebněné ticho. Přijďte se zaposlouchat do ticha gotického chrámu, abyste o svátku Svaté Rodiny na vlastní uši slyšeli, jak zní ticho Božího království. Opravdu to stojí za to.

P. Rudolf Hušek

Synoda o synodalitě

Papež František synodu slavnostně zahájil 10. října, v naší diecézi začala pastýřským listem biskupa Vlastimila 17. října a následně jmenoval P. Rudolf pro každou naši farnost koordinátora (kontakty viz níže).

Slovo „synoda“ pochází z řečtiny a doslova znamená "společná cesta". Od prvních staletí se v církvi slovem „synoda“ označují shromáždění svolaná na různých úrovních: v rámci celosvětové církve, v diecézích i ve farnostech.

"Synodalita" v církvi znamená uskutečňování této společné cesty. Prakticky to znamená, že se křesťané nesetkávají jenom v kostele, ale i při jiných příležitostech, modlí se, vzájemně si naslouchají a pod vedením

Synoda
2021
2023

Ducha Svatého se snaží uskutečňovat poslání církve v místních podmínkách.

"Synoda o synodalitě" je tedy výzvou: Pojdme se několikrát setkat a přemýšlet o tom, jak toto setkávání učinit pravidelnou a důležitou součástí života našeho farního společenství.

Podle papeže Františka je setkávání nedílnou součástí samotné přirozenosti církve. Tam, kde není, není církev plně církví, jak by mohla být. Cílem této synody je do diskuse na téma setkávání zapojit celou církev. Papež očekává podněty, návrhy, příspěvky z jednotlivých farností, které spoluvytvářejí církev.

V některých diecézích a farnostech setkávání již alespoň částečně funguje, existují diecézní synody a farní rady. V našich farnostech jsme většinou zvyklí jít do kostela na mši svatou a nemáme potřebu a někdy ani touhu k jinému setkání. Cílem této synody je tedy naučit se setkávat v modlitbě a ve vzájemném naslouchání a proměnit církev, uvádět do praxe synodální způsob života farnosti.

První fáze synodního procesu se odehrává ve farnostech. Měl by se do ní zapojit každý, protože křtem se všichni stáváme součástí církve. Společnou snahou P. Rudolfa a koordinátorů je vytvořit malé skupinky, ve kterých se budeme společně zamýšlet na papežem předloženými tématy a společně formulovat vlastní zkušenosti, přání a očekávání. Ze setkání vznikne zápis, který zašleme prostřednictvím biskupství papeži Františkovi.

František Jirsa

Kontakty na koordinátory synody ve farnostech:

Černívsko - Marta Šmrhová, 609 931 636, smrhovamarta@seznam.cz

Blatná - Barbora Zdychyncová, 606 050 191,

barbora.zdychyncova@seznam.cz

Kadov - Václav Ladman, 606 409 733

Sedlice - František Jirsa, 605 202 693, jirsoval@volny.cz

Záboří - Kateřina Srbová, 776 277 171, k.srbova@centrum.cz

Za církev synodální
společenství | spoluvůčast | poslání

Jak jsem se měl ve škole

Pokračování vzpomínek Miroslava Steinera.

Všichni jsme začínali od základu, i pan prezident nebo tajemník. Já jsem k tomu školnímu základu přišel po prázdninách 1944. První den ve škole nebyl nijak mimořádný, zkrátka nám ukázali lavice a usadili nás, následovalo poučení, že než začneme povídat, musíme se přihlásit a počkat, až budeme vyvoláni. Dnes to asi už neplatí, vidím, jak se mluví třeba v parlamentě, kde sedí zajisté jenom ti nejlepší žáci.

M. Steiner ve škole

Také jsem byl skautem. Když nám v roce 1949 soudruzi skaut zakázali, byli jsme už ve stadiu sbírání bobříků, začínali jsme s morseovkou a nechtěli jsme skaut vzdát. Do klubovny jsme už nesměli, tak jsme se scházeli u nás v podkroví v pokoji pro služku. Maminka mi tam dovolila dílnu, tam se tvořilo a vyráběly modely. Chyběly nám ale peníze. Sehnali jsme malý žebříňák a vydali jsme se sbírat zálohové láhve. Za ty utržené peníze jsme si koupili bzučák s telegrafním klíčem a cvičili jsme vysílání zcela bez dozoru strany a vlády. To bylo tehdy na pováženou, nějakým způsobem na to přišel učitel a začalo vyšetřování. S 10letými kluky ovšem nic moc nemohli, tak to časem vyhnulo samo.

V roce 1953 jsem skončil školu, maminka byla živnostnice nenáviděná soudruhy z národního výboru, v Jihlavě jsem byl bez šance. Díky jednomu z učitelů mne přijali na elektrotechnickou průmyslovku v Ječné ulici v Praze. První rok jsem bydlel v internátu Tesly v Říčanech. Do školy jsem jezdil vlakem, vstával jsem v 6 hodin, abych stihl začátek vyučování v 8 hodin. Jistě mi ty 4 km pěšky na nádraží prospěly, zvykl jsem si na dlouhé pochody.

Druhý rok se mi ale podařilo získat postel v internátě v Pobřežní ulici, dnes tam stojí luxusní hotel Hilton. Tehdy to byla bývalá škola s velkými místnostmi, v každé třídě stály patrové postele a žilo tam 21 až 24 studentů. Topení na koksová kamna, sprchy i WC na chodbě. Zajímaly mně vždy nové věci ve fyzice i elektronice, dokonce jsme si postavili miniaturní televizi s německou vojenskou

M. Steiner, 1957

obrazovkou, když začalo pokusné vysílání z Petřína.

Po absolvování školy mi byla vydána umístěnka, to je dnes nepředstavitelná věc, byl jsem přidělen jako nedostatkové zboží do Ústavu technické fyziky ČSAV jako technik. Můj první větší úkol byl vyvinout speciální kondensátor s minimální vlastní indukčností. Podařilo se nám získat takový kondensátor z US leteckého radaru, ovšem rozebrat jsem ho nesměl. Takže jsem se snažil, najít podobnou konstrukci, která by měla podobné vnější připojení.

Několik desítek podařených kondensátorů jsem vyrobil, když se ohlásila významná návštěva - do naší laboratoře přijeli dva tehdy nejvýznamnější fyzikové z Ruska, Lev Davidovič Landau a Pjotr Kapica. A tito dva slavní fyzikové se bavili se mnou, dvacetiletým průmyslovákem o bezindukčních kondensátorech, skoro hodinu. Já jsem ovšem po 14 letech ruštiny také mohl docela dobře diskutovat.

Později jsem požádal o svolení k večernímu studiu ČVUT, které jsem dokončil v roce 1965. Tehdy se však začaly i politické věci dávat do pohybu. Pražské jaro 1968 vyvolávalo naději, že se partajní krunýř konečně podaří odstranit, že svobodný tisk a média mohou přivést národ konečně mezi ty kulturní, západoevropské. Dnes víme, že naděje na reformu komunistického hnutí byla pouhá iluze. Když nás obsadila vojska Varšavské smlouvy, bylo mi 30 let, byl jsem ženatý, měli jsme dvě malé děti a jednopokojový byt IV. kategorie. Se Sovětským svazem na věčné časy se mi nechtělo, takže začala moje revolta proti okupaci.

Miroslav Václav Steiner

Pouť na Svatou Horu

V sobotu 2. 10. 2021 jsme slavili Památku svatých andělů strážných a 9 poutníků se po požehnání od P. Rudolfa vydalo na Svatou Horu. Letos jsme využili vlaku do Březnice, kde nás už nedočkavě vyhlížely 4 poutnice. Hanka s Jarmilkou vyšly den předem ze Sedlice a měly v nohou už 30 km. Ivonka vyběhla v 5 hod. ráno z Bezdědovic a Jana přijela vlakem z Písku. Po společné modlitbě na nádraží jsme putovali do Horčápska.

Malebnou podzimní krajinou jsme došli do Tochovic, kde nám kostel sv. Martina ochotně otevřela kostelnice paní Tůmová. Před kostelem se s námi rozloučil František, který se vracel do Sedlice, kde měl radostnou povinnost udělit malému Jakobovi svátost křtu. Dvanáct poutníků pokračovalo směr Ostrov, slunce nás hřálo do tváří a teplota byla

příjemná, asi 17 stupňů.

V pravé poledne jsme se 1 km od památníku Vojna pomodlili za politické vězně týrané komunistickým režimem. U většiny se začala projevovat únava. Sedli jsme si pod borovice a poobědvali z vlastních zásob. Nejmladší poutníček si dokonce lehl do trávy a dal své nožičky do péče svojí sestřičky Martičky. Klárka ve svých osmi letech byla moc ráda, že jí sestry vzaly s sebou. Toužila po tom již dříve a chtěla rodině dokázat, že to zvládne a nebude si stěžovat na obtíže, a skutečně to tak bylo.

Po obloze pluly bílé beránky a my jsme z místa, které se nazývá Beránky, již spatřili cíl naší pouti - barokní komplex se čtyřmi hlavními kaplemi v rozích a uprostřed kostel Nanebevzetí Panny Marie. Čekaly nás poslední náročné kilometry se značným výškovým převýšením. Ve 14.30 jsme starou lipovou alejí doputovali k Mariánské studánce, kde nás radostně přivítala paní Brejchová.

V 17 hodin jsme slavili mši svatou společně s motorizovanými farníky. Děkuji mnohokrát všem, kdo přijeli autem a ochotně nabídli odvoz pěších poutníků zpět do Blatné.

Pouť byla přínosná, plná radosti i prostoru k rozjímání. Na posvátném místě jsme načerpali sílu k životu. Byl to den, na který se nezapomíná.

Na závěr bych ráda připomněla slova oblíbené písně našeho chrámového sboru Madona. „Každý z nás na této zemi poutníkem je k věčnosti, když chceš dojít k svému cíli, potřebuješ milosti.“

Lenka Scheinherrová

Po stopách sv. Ludmily

Aniž bych si to naplánovala, nebo vůbec tušila, že tak velké výročí 1100 let od mučednické smrti sv. Ludmily letos prožijeme, Pán nám letos takovou dovolenou zařídil. Hledala jsem chalupu, kde budeme sami. Objevila se Horní Vidim (Kokořínsko) a bylo jasno. Když jsem připravovala, co navštívíme, začala se mi skládat nádherná mozaika okolo sv. Ludmily.

Nejprve jsme navštívili nejstarší mariánské poutní místo v Čechách - Starou Boleslav, kde jsme prožili poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Zde je v kapli umístěno k uctívání Palladium země české, obrázek staroboleslavské Madony s Ježíškem. Toto Palladium (název podle antické bohyně Pallas Athény - Ochránkyně), záštita České země, bylo uctíváno českými katolíky zvláště v obavě o osud národa, a tak je uctíváno dodnes, kdy se koná národní svatováclavská pouť, je to právě Den české státnosti. A právě tento obrázek ve velikosti 13,5 x 19 cm na úsvitu křesťanství na našem území dostala jako křestní dar sv. Ludmila od sv. Metoděje. Po své babičce zdědil tuto byzantskou ikonu z tzv. mědi korintské sv. Václav, který tento obrázek zbožně nosil na hrudi a měl jej i v den své mučednické smrti. Dnes po barokní úpravě a velmi pohnuté historii, máme opravdu to pravé Palladium země české umístěno v kapli kostela Panny Marie Nanebevzaté, abychom mohli přicházet a prosit za náš národ, jak to dělali naši předkové.

Druhý den jsme strávili v Mělníku, kde v místě dnešního zámku se nacházelo hradiště Pšov. Zde se sv. Ludmila narodila, jako dcera pšovského knížete. Byla velmi milou, a tak od svého otce ve 4 letech dostala jméno Ludmila, měla dobré srdce, s láskou a opravdovostí sloužila pohanským bohům, ale když pak poznala Boha jediného a pravého, přijala spolu s manželem Bořivojem křest, stala se horlivou křesťankou, starala se o mešní nádoby a roucha. Rovněž v tomto pokračoval i její vnuk Václav, aby bohoslužby byly důstojné. V Mělníku je kostel sv. Petra a Pavla z 10. století kde je umístěn relikviář sv. Ludmily ve tvaru ruky, v zámku je kapele sv. Ludmily a najdeme zde i kostel sv. Ludmily, místo, kde Ludmila nocovala, coby již pokřtěná, ale nesměla se vrátit do pohanského Pšova.

*Svatá Ludmila,
vitráž v kostele sv. Cyrila
a Metoděje v Olomouci*

Samozřejmě, že zde nechybí vinice Ludmila. Vinice jsou tu od dob Karla IV. a víno Ludmila, které se zde pěstuje a kvasí v zámeckých sklepech a poté prodává, samotnými potomky sv. Ludmily, rodem Lobkowiczů. Tento rod totiž navazuje na rod Přemyslovců, Lucemburků, Jagellonců, Habsburků a od 17. století zde pobývají Lobkowiczové. Tento rod i nadále zůstává věrný Bohu a českému národu, přesně podle vzoru sv. Ludmily, první české svaté. Svědčí o tom i jejich rodová hesla "Ukaž mi své cesty, ó Pane" a "Popel jsem a popel budu".

Jméno Ludmila je tu stále častým jménem a jménem oblíbeným. A konečně jsme byli i na hoře Říp, která rovněž patří ke kořenům českého národa a křesťanství.

Národa matka, mučednice jasná: oroduj za nás sv. Ludmilo.

Marta Šmrhová

Mše svaté o Vánocích

	24.12.	25.12.	26.12.	31.12.	1.1.	2.1.
Blatná	24.00	8.15	8.15	15.00	8.15	8.15
Kocelovice						
Lnáře						
Paštiky						15.00
Černívsko		15.00	15.00		15.00	
Kadov						
Bezděkov						
Sedlice	22.00	9.45	9.45		9.45	9.45
Záboří		11.30	11.30		11.30	11.30

Tříkrálová sbírka 2022

Oblastní charita Strakonice se také v letošním roce připojuje k organizaci Tříkrálové sbírky, která bude probíhat v lednu 2022. Sběrka v lednu 2021 probíhala netradičně vzhledem k protipandemickým opatřením, lidé se koledníků nedočkali. I letošní průběh bude jistě ovlivněn aktuálními nařízeními, která nyní ještě neznáme.

Oznámení

Výroba adventních věnců

V sobotu 27. listopadu od 15 hodin na faře v Blatné pod vedením zkušené lektorky zkusíme udělat farní adventní věnec, ale i věnce pro naše domovy. S sebou můžete přinést svíčky i jiné ozdoby.

Požehnaní věnců bude při nedělní mši svaté 28. 11. v 8.15 hodin.

Jaroslav Tůma - varhany

Koncert v kostele v Paštikách v neděli 28. listopadu v 16 hodin. Předprodej vstupenek v blatenském infocentru. Vstupné 150 Kč, pro seniory 100 Kč.

Poslán jest od Boha anděl...

Adventní koncert v sobotu 4. prosince v 17.00 hodin v kostele v Sedlici. Jindřich Macek - loutna, Jitka Bašťová - akordeon. Vstupné dobrovolné.

Modlitby se zpěvy Taize

V kostele v Blatné v pátek 10. prosince po mši svaté. V dalších měsících vždy druhý pátek v měsíci.

Gregoriánský chorál

Schola Gregoriana Pragensis v neděli 26. prosince od 16.00 hodin v kostele v Blatné. Umělecký vedoucí David Eben. Předprodej vstupenek v blatenském infocentru. Vstupné 250 Kč, pro seniory 150 Kč.

Betlémské světlo

bude k dispozici v pátek 24. prosince:

- v kostele v Blatné od 14 do 16.30 hodin;
- v kostele v Sedlici od 14 do 15 hodin.

Dne 4. 11. 2021 zemřela ve věku 86 let

paní Helena Viktorová,

naše farnice, která nám často napekla mnoho cukroví na farní setkání a byla hodně hovorná. Poslední dva roky žila v domově pro seniory ve Strakonících. Vzpomínáme s láskou.

*Vydává pro vnitřní potřebu: Římskokatolická farnost Blatná, Na Příkopech 1, 388 01 Blatná
Příspěvky zasílejte mailem na adresu: farni-zpravodaj@seznam.cz nebo poštou na adresu farnosti, můžete nám i zavolat - 731 402 142. Náklady na vytištění tohoto čísla jsou 6 Kč.*